

Luther Márton élete

Központi igazság (KI):

Isten a Bibliában mondja el az igazságot.

Alkalmazás megtért gyermekekre (KIM):

Légy bátor kimondani, hogy hiszel abban, amit a Biblia mond.

Alkalmazás nem megtért gyermekekre (KIN):

Ne akard kiérdemelni, hanem kérd és fogadd el Isten bűnbocsánatát.

Aranymondás:

„Meg van írva: az igaz ember pedig hitből fog élni” (Róma 1,17).

A történet után tanítsuk!

1. dia

Cím: Luther Márton élete

2. dia

500 éve történt...

A németországi Eisleben [ejszlében] kicsiny városának éjjeliőre utoljára járta körbe a várost még éjfél előtt. Dörmögött is közben a bajsza alatt:

– Hú, de hideg van! Milyen viharos ez az éjszaka!

Egyetlen házban égtek még a gyertyák.

3. dia

Abban a házban, akkor, az 1483-as év novemberének 10. éjszakáján egy kisfiú született. Szülei, Hans és Margarethe Luther a Márton nevet adták újszülött gyermeküknek.

4. dia

Márton öt éves korától már iskolába járt. Az iskola messze volt, ezért a hideg téli napokon szülei a hátukon vitték iskolába. Gyakran mondogatták:

– Azt akarjuk, hogy Mártonból sikeres ember legyen, mire felnő.

5. dia

Márton 11 éven át járt iskolába Mansfeldben, Magdeburgban és Eisenachban [ejzenáh]. Ezalatt megtanult írni, olvasni, és mire kijárta az iskolát, folyékonyan beszélt latinul. Abban az időben nagyon kevesen értették ezt a nyelvet. Az egyházban viszont minden latinul folyt. Isten könyve, a Biblia sem volt anyanyelven elérhető. Pedig Isten mindenkihez, még hozzád is érthető módon akar szólni. **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI).** (A táblán látható felirat is latinul van. Jelentése: *Hiszek az egy Istenben.*)

6. dia

1501 tavaszán Erfurt városának tornyai fölött ragyogott a kék ég. A sok templomáról híres városban kezdte meg Márton egyetemi tanulmányait. Apja ügyvédnek szánta.

7. dia

Luther Márton idejében szinte mindenki járt templomba. Istenre az emberek úgy gondoltak, mint büntető Bíróra, ezért állandó félelemben éltek. Rettegtek a pokoltól, mert nem ismerték az igazságot. **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)**. A Bibliában ezt olvassuk: „*Mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének*” (Róm 3,23). Arról is olvashatunk, hogy a bűn következménye a büntetés. Isten a te életedben is lát sok mindent, ami neki nem tetszik, és amit Ő bűnnek ítél. Így, a rosszaságaiddal, a másokat megbántó vagy csúnya szavaiddal és a rosszindulatú gondolataiddal neked sem lehet kapcsolatod Istennel. Pedig Ő az, aki a legjobban szeret téged. Azt akarja, hogy vele éljél, és élvezd az Ő szeretetét, védelmét, gondoskodását. Isten mindig jót akar neked. Nem azt tervezte, hogy félelemben éljél, mint ahogyan azok az emberek, akik annyira rettegtek a pokoltól. Senki sem tudta bizonyosan megmondani, hogyan lehet a büntetés helyét elkerülni, és Istenhez jutni a mennybe. Te szoktál ezen gondolkodni?

8. dia

Márton is sokat töprengett a témán:

– Vajon Isten befogad majd engem a mennybe?

Miközben ilyeneken gondolkodott, szorgalmasan tanult, buzgón járt templomba, de részt vett az egyetemi ifjúság vidám szórakozásaiban és a társasági életben is, amelynek abban az időben fontos helyszíne a kocsmá volt. Akkoriban történt, hogy két csoport összeszólalkozott az utcán, verekedni kezdtek, és Márton legjobb barátja holtan terült el a földön. Ettől fogva az élet és a halál, illetve a halál utáni élet kérdése még jobban foglalkoztatta.

9. dia

1505 nyarán Márton meglátogatta a szüleit, majd gyalog ment vissza Erfurtba. Útközben bőven volt ideje gondolkodni.

10. dia

– Mit tanítanak a papok a templomban? Azt, hogy az ember megszületik, felnő, és a végén meghal... Aztán Isten ítéletet mond felette mindenért, amit életében tett. Tehát ha meghalok, én is odaállok majd Isten elé, aki az igaz Bíró... és a pokolba kerülök mindazért a sok gonoszságért, amit tettem.

Lehet, hogy eddig te is csak ennyit tudtál arról az igazságról, amelyet a Bibliában olvashatunk, és amelyet a templomban mondanak. Az igaz, hogy **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)**, ám ez csak az igazságnak az első fele. Isten azt akarja, hogy ma meghalld az igazság másik felét is. Akkor is azt akarta, hogy az emberek a teljes igazságot megismerjék. Márton egészen belemerült a gondolataiba.

11. dia

– Mit tehetnék hát, hogy Istenhez jussak, a mennybe? Hogyan tehetek eleget Istennek? – gyötrődött. Észre sem vette, hogy elsötétült az ég. – Jaj nekem, nyakamon a vihar! Hová menjek ebben a szakadó esőben?

Márton egy terebélyes tölgyfa alatt keresett menedéket. Kitért a vihar. Az öreg óriás nem fogta fel a lezúduló vizet, így a magányos vándor tovább menekült a szomszédos fa nagy lomboságra alá. Ott fohászolni kezdett. A vihar teljes erővel tombolt. Az égen villámok cikáztak. Egyszer csak hatalmas döngés rázta meg a levegőt. Még a föld is beleremegett. Majd egy villám belecsapott az öreg tölgybe, amely alatt pár perce még Márton állt.

12. dia

– Szent Anna, kérlek, segíts! – sikoltott Márton rémülten. – Ha megmentesz, ígérem, hogy kolostorba vonulok, és szerzetes leszek!

Akkor még nem tudta, hogy egyedül Istennek van hatalma a természet erői felett. Ezért fordult szorultságában egy szenthez.

Talán te is szoktál szentekhez imádkozni. **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)**, hogy rajta kívül nincs szabadító, rajta kívül nem kérhetsz segítséget senkitől. Ő maga mondja: „*Ne legyen más istened rajtam kívül! Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot... Ne imádd és ne tiszteld azokat*” (2Móz 20,3–5). Te most hallottad, mit tanít Isten. Engedelmeskedj szavának! Ne imádkozz szentekhez, még ha korábban tetted volna is! Márton akkor még nem tudta, mit mond erről a Biblia. Isten elnézte neki ezt a tudatlanságát. Kimentette a viharból, mert szerette őt, és jó terve volt vele.

13. dia

Márton tehát megmenekült, és kész volt teljesíteni ígéretét. Szülei nagyon megdöbbentek. Barátai megpróbálták lebeszélni, de Márton ragaszkodott döntéséhez. Néhány hét múlva be is vonult az erfurti Ágoston-rendi kolostorba, és magára öltötte a szerzetesek barna csuháját.

14. dia

Mielőtt szerzetessé szentelték volna, Mártonnak próbaidőt kellett eltöltenie. Le kellett mondania vagyonáról, és el kellett fogadnia, hogy soha nem nősül meg. Továbbá engedelmességet kellett fogadnia rendfőnökének.

15. dia

Márton sikeresen teljesítette próbaidejét. Betartotta az összes szabályt. Éjfélkor kelt, hogy részt vegyen a hajnali imán a kolostor hideg kápolnájában. Ezenkívül egy reggeli mise és hat imaalkalom várt rá naponta.

16. dia

A kolostori koszt kevés volt, és nem túl ízletes. Márton mégsem zúgolódott, sőt rendszeresen böjtölt, amikor semmit sem evett. Azt gondolta, így elnyerheti Isten jó tetszését. Cellája hideg padlóján is sok időt töltött imádságban. Mégis nagy szomorúság töltötte be a szívét.

– Mennyi ideje élek a kolostorban! Böjtölök, és imádkozom, de nem érzem jobb embernek magamat! Mindig teszek rosszat, és vannak gonosz gondolataim. Tudom, hogy Isten igazságos! Meg kell büntetnie engem. Ó, bárcsak ne lenne Isten olyan igaz és olyan tökéletes! – gyöttrődött magában.

– Isten az égben! Bűnös vagyok! Te pedig igaz, mindig és mindenben! Egyszerűen nem tudok elég jó lenni! Ó, Isten, légy irgalmas hozzám! Mutasd meg az utat, amely hozzád vezet! – így imádkozott sokszor.

17. dia

Az olvasás kissé enyhítette lelki gyötrelmeit. Ezért sok időt töltött a kolostor könyvtárában. Értékes könyveket őriztek ott, többek között az egyházatyák műveit kéziratban. Egy nap egy latin könyv került a kezébe. Mit gondolsz, mi volt az? Igen. Isten Igéje, a Biblia!

18. dia

Márton most tudta csak igazán értékelni, hogy az iskolában olyan jól megtanult latinul! Buzgón elkezdte tanulmányozni a Bibliát, mert minden szavát meg akarta érteni. Csodálkozva látta, hogy az egyházatyák gondolatai sokszor egészen eltértek attól, amit a Bibliában olvasott. Kétségek gyötörték, de halvány reménysugár is ébredt benne.

– Ha gyöttrő kérdéseimre valaha is választ találok, azok csakis ebben a Könyvben lehetnek! Érdekes, hogy Márton legbelül, a szívében tudta és érezte, hogy **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)**.

19. dia

A sok tanulás meghozta gyümölcsét. 25 éves korára Mártonból tudós fiatalember lett. Nagy tudására a kolostorban is felfigyeltek. Egyszer a felettese hívatta.

Márton érdeklődéssel hallgatta a rendfőnököt, és meglepte, amit az idős szerzetes mondott:

– Márton testvér, új feladatot akarok neked adni. A wittenbergi egyetemre küldünk. Professzorként fogsz ott tanítani.

20. dia

Márton Wittenbergben is keményen dolgozott. Továbbra is buzgón tanulmányozta a Bibliát, és előadásokat tartott hallgatóinak erről a csodálatos Könyvről. Gyakran késő éjjelig is elüldögélt dolgozószobájában a Szentírás fölött.

21. dia

Egyszer a gyertyafénynél Pál apostolnak a római keresztyénekhez írt levelét olvasta. Ez az igevers következett: **„Mert Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki abban [Krisztus evangéliumában] hitből hitbe, amint meg van írva: Az igaz ember pedig hitből fog élni”** (Róm 1,17).

22. dia

– Már megint itt van... Isten igazsága! – Márton belemélyedt az igevers szavaiba. Egyre csak a szavak értelmén törte a fejét... És hirtelen világosság gyúlt az elméjében! Világosan megértette, mit mond az Ige!

– Az evangélium, az Istentől kapott örömhír olyan igazságról beszél, amelyet Isten nekünk akar adni! Nyomorult bűnös vagyok. Valóban büntetést érdemlek. De Isten ezt a büntetést Fiának, Jézusnak adta, mert Jézus az én bűneimet vette magára. Jézus tehát értem szenvedett a kereszten! Isten nem akar engem megbüntetni. Ehelyett az Ő igazságát akarja nekem ajándékozni! Ezért lehetek én is tökéletesen igaz Isten szemében! És mindez hitből történhet meg; a Jézus Krisztusba vetett hitből. Maga Jézus mondta: *„aki hisz énbenem, ha meghal is, él”* (János 11,25)!

23. dia

Azon az éjszakán Márton megértette, hogy a bűnbocsánatért nem tehet semmit. Hittel elfogadta azt mint Isten ajándékát, amelyet Isten Jézusban kínál mindenkinek.

24. dia

Soha nem tapasztalt öröm töltötte be. Milyen csodálatos, hogy megértette az igazság második felét is! **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)** neked is: Isten azoknak, akik hisznek Jézus Krisztusban, megbocsátja a bűneit. A mennyországért nem lehet megdolgozni, de nem is kell! Csak ismerd el, hogy bűnös vagy és higgy Jézus Krisztusban! Az Ige ezt mondja: *„Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és ... feltámadt a harmadik napon”* (1Kor 15,3–4). Higgy Isten szavában! Ha ezt magadra nézve elfogadod, Isten kapcsolatra lép veled már itt a földön, és Jézus Krisztus egyszer téged is bevisz a mennybe!

25. dia

Amikor Luther Márton mindezt megértette, összehívta korának tudósait, hogy megvitassa velük nagy felfedezését. 95 pontban, akkori szóval élve tételben, latinul fogalmazta meg, amit megértett a Biblia tanításából.

26. dia

Szerette volna, ha minél többen elolvassák a 95 tételt, ezért kiszögezte azokat a wittenbergi vártemplom kapujára.

27. dia

Ez volt akkoriban a szokás. A templomkapura kitett 95 tétel felkeltette az emberek figyelmét. Azonnal odagyűlt mindenki. Kíváncsian olvasták az írást.

– Ezt a papírt Luther doktor tűzte ki!

– Le tudnád fordítani németre, hogy én is megértsem?

– Na, várj csak, megpróbálom... Amikor Urunk és Mesterünk, Jézus Krisztus ezt mondta: „Térjetek

meg!”, azt akarta, hogy a hívők egész életüket bűnbánatban és hitben éljék.

– Hogy érti ezt vajon?

– Azt hiszem, arról beszél, hogy az igazi megtérés nem csak annyit jelent, hogy bocsánatot kérsz Istentől egy-egy bűnödért. Azt jelenti, hogy teljesen elfordulsz addigi életedtől, és Isten útján kezdesz el járni. Akkor változik meg teljesen az életed, mert azt, hogy Istenhez tartozol, azzal fejezed ki, ahogyan élsz.

28. dia

Luther Márton 95 tételét két hét alatt lefordították, kinyomtatták, és Németországban mindenhová eljuttatták. A papok közül nagyon sokan egyáltalán nem örültek ennek. Hevesen támadták Márton felfedezését. Ráadásul megparancsolták, hogy vonja vissza mind a 95 tételt. Addigra azonban mindenhová eljutottak azok. Luther egyéb írásait is sokan olvasták.

29. dia

1521 tavaszán futár lépett be Márton dolgozószobájába:

– Luther doktor, fontos üzenetet hoztam a császártól.

Márton izgatottan törte fel a pecsétet. A levélben maga a császár hívta őt a wormszi Birodalmi Gyűlésre. Követelte, hogy Márton adjon magyarázatot mindenre.

30. dia

Márton Istenben bízva útnak indult Wormsba. Jól tudta, hogy sokan máris a halálát kívánják. De nem félt, mert bízott annak az Istennek a védelmében, akihez immár tartozott.

31. dia

A Birodalmi Gyűlésen a császár és a legnagyobb hatalmasságok gyűltek össze. Luther Mártont a császár elé vezették. Egy asztalon ott sorakoztak egymásra tornyozva addig kiadott írásai.

Luthert a császár képviselője kérdezte ki.

– Doktor Luther Márton, ön a szerzője ezeknek az írásoknak?

– Igen, én.

– Elismeri-e, hogy mindaz, amit írt, tévedés?

A kérdés valósággal fejbe verte Luthert. Egy nap gondolkodási időt kért. A következő ülést másnapra tűzték ki, ugyanarra az időre.

32. dia

Azon az éjszakán Márton alig aludt valamit. Biztosan tudta, hogy **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)**. – Istenem, Uram, segíts! – fohászzkodott. – Adj erőt! Hadd álljak ki a te Igéd igazsága mellett!

Isten nem hagyta magára Luthert. Bátorságot és erőt adott neki.

33. dia

A másnapi gyűlésen a császár szóvivője haragosan mérte végig az egyszerű külsejű szerzetest.

– Volt ideje gondolkodni! Mi a válasza?

– Hiszek abban, amit a Biblia mond. A 95 tételt nem változtathatom meg. Isten engem úgy segítsen! Ámen.

Mindezt nem volt könnyű kimondania, de érezte Istene bátorító jelenlétét.

Isten neked is segít megvallani a hitedet, ha te már hiszel Jézusban mint Megváltóban. Légy bátor kimondani, hogy hiszel abban, amit a Biblia mond. Ne félj! Isten ad erőt ahhoz, hogy megvalld:

Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI). Amikor például az iskolában az evolúció-elméletet tanuljátok, fontos, hogy jól tudj felelni abból az elméletből, amelyet a tanárod tanított. De te a Bibliából ismered az igazságot: Isten a Teremtő. Imádkozhatsz úgy, mint Luther: „*Istenem, Uram, segíts! Hadd álljak ki a te igazságod mellett!*” Amikor pedig alkalmad nyílik rá, bátran képviseld a

Biblia igazságát Isten erejével, még ha kinevetnek, vagy bánatnak is ezért. Luther határozott válasza is a császár haragját vonta maga után.

34. dia

Luthernek azonnal el kellett hagynia Wormsot. Ráadásul birodalmi átokkal sújtották. Ez azt jelentette, hogy senki nem vehette pártfogásába a lázadó szerzetest, nem adhattak neki sem szállást, sem élelmet. Mindenki azt várta, hogy Luthert hamarosan börtönbe zárják. Ám Isten megvédte bátor szolgáját. Gondoskodott arról, hogy Luthert titokban Wartburg várába menekítsék. Ott nem találhattak rá ellenségei.

35. dia

Amíg Wartburg várában tartózkodott, Luther a „György lovag” álnevet használta. Mindössze 11 hét alatt lefordította németre a Biblia második részét, az Újszövetséget, hogy honfitársai anyanyelvükön olvashassák a Jézus Krisztusról szóló örömhírt! Később Luther és társai az Ószövetséget is lefordították. Így a német emberek a teljes Bibliát a saját anyanyelvükön olvashatták!

36. dia

Luther Márton élete végéig bátran kiállt Istenért.

Azóta sok száz év telt el, és sok millió ember ismerte meg Lutherhez hasonlóan az igazságot a Bibliából. Minden keresztyén Lutherrel együtt vallja: **Semmivel nem érdemelhetem ki, hogy Isten beengedjen a mennybe. De azt tudom, hogy Isten bocsánatot adott a bűneimre, mert Jézus Krisztus megfizetett értük a kereszten. Jézus értem halt meg, és értem támadt fel!**

37. dia

És veled mi a helyzet? Te is tudod már ezt? Kérted már Istent, hogy Jézusért adjon neked bűnbocsánatot? Ha még nem, akkor ezt most is megteheted. Ne akard kiérdemelni, hanem kérd és fogadd el Isten bűnbocsánatát. **Isten a Bibliában mondja el az igazságot (KI)**, ahol megígérte: „*Aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer*” (ApCsel 10,43). Az *őbenne* Isten Fiára, Jézus Krisztusra utal. Azt is jól meg kell értened, mit jelent hinni. Aki hisz, elfogadja mindazt az igazságot, amelyet Isten a Bibliában elmond. Mit mond Isten rólad? Bűnös vagy, ezért nem élhetsz Istennel, és büntetést érdemelsz. Mit mond Isten Jézusról? Jézus magára vette a bűneidet, és így a te bűneidért kapta meg a büntetést. Neked tehát már nem kell azt megkapnod. Ha mindezt hiszed, egy imádságban el is mondhatod Istennek. Talán amikor a bűneidre gondolsz, szomorúságot is érzel. Azt is mondd el Istennek! Megszólíthatod Istent úgy, ahogyan Luther tette: *Isten az égben!* Ha hiszel, nem kell többé aggódnod a jövőd miatt. Isten jelenlétében élheted ezután az életedet. Az Ő erejével tudsz neki tetszően élni, beszélni, gondolkodni. Ígérete szerint egy napon életed az Ő országában, a mennyben folytatódik, és soha nem ér véget.